

го по скъпоцѣненъ отъ хранѣ-тѣ, той ще ни даде и неѣ, която е необходимо нужна за животъ-тѣ; и понеже е създавъ тѣло-то и го е устроилъ съ толкозь искусство, трѣбва да сме увѣрени че той ще го и облича както трѣбва. Ако Богъ е далъ намъ по голѣмо-то, не ще ли да ни даде и по малко-то, и безъ което по голѣмо-то не може да ся упази?

П. Коя ны поучаватъ съ примѣръ-тѣ си да уповаемъ спокойно на провидѣніе-то Божіе?

О. Птицы-тѣ небесны. (Ст. 26.) Тѣ не ся беспокояватъ, нито безъ мѣрка ся трудятъ, но Господь редовно и изобилно ги храни. Ако Богъ не забравя птицы-тѣ, но всякой день имъ дава нужди-тѣ хранѣ, колко повече той не ще забравя мѣлы-тѣ си чада.

П. Има ли още другѣ причинѣ, по които не трѣбва да имамы безмѣри-тѣ грижи за животъ-тѣ си?

О. Има, и тая причина състои въ немощи-тѣ ни.

И кой отъ васъ като ся грижи, може да приложи единъ лакътъ на растѣ-тѣ си? (Ст. 27.)

Колко и да ся мѣчимъ, пакъ не можемъ да направимъ нищо безъ помощъ-тѣ на Бога. Ако той не дава слѣнце-то да грѣе и дѣждь да вали, напраздно ще ся трудимъ за хранѣ-тѣ; и ако той не ни дава здравіе, не ще можемъ даже да ся трудимъ за животъ-тѣ си. Понеже пый въ Бога живѣемъ и движимъ ся и сѣществуваме (Дѣя. 17; 28), по разумно и по богоугодно е да уповаемъ на отеческо-то му провидѣніе неже напраздно да ся беспокояваме.